

रक्तधातु पु० कर्म० । गैरिके त्रिका० । रताब्जे च राजनि०
देहस्य रुधिररूपे रसधातुजाते सांघधातुहेतो रसात-
मेदे च चक्रकरग्रन्थे ५५६ पृ० दृश्यम् ।

रक्तनाल पु० रक्तो नालोऽस्य । जीवशास्त्रे राजनि० ।

रक्तपु पुंस्त्री० रक्तं विवर्ति पा-क । १राक्षसे मेदि० ।
स्त्रियां ङीप् । २रक्तपानकर्त्तरि त्रि० । ३जबोकायां
४डाकिन्याश्च स्त्री मेदि० टाप् ।

रक्तपक्षिका स्त्री रक्तानि पक्षाण्यस्याः कप् अत इत्थम् ।
१नाकुल्यां २रक्तपुनर्नवायाश्च राजनि० ।

रक्तपक्षव पु० द्वय० । १शयोकद्वये राजनि० । कर्म० । २रक्त-
वर्षपक्षवे स्त्री० । [राजनि०]

रक्तपात्री स्त्री रक्तः पाकः कलं यस्याः ङीप् । इहत्याम्
रक्तपाद पु० द्वय० । १रुक्मपक्षिणि हेमच० । २वज्राक्षी
कतायां ३हंसपद्याश्च स्त्री राजनि० ङीप् पञ्जावच ।

रक्तप्रायिनी स्त्री रक्तं पातुं यौवनस्याः पा+प्रिणि ङीप् ।
जबोकायाम् (जोक) राजनि० ।

रक्तपारद न० कर्म० । हिङ्गुले चारा० । तत्रार्थे पु० जटा० ।

रक्तपित्त न० रोगभेदे । तद्वज्रपादिकं भावप्र० उक्तं यथा
“वर्षव्यायामशोकाध्वव्याजैरतिसेवितैः । तीक्ष्णोष्ण-
चारवर्षैरन्तैः कटुभिरेव च । पित्तं विदग्धं क्षुण्णै-
र्विदहत्याशु योषितम्” । तीक्ष्णं मरिचादि । उष्ण-
मग्नितापादि । आरोग्यपचारादिः । विदग्धं क्षुण्णैः
स्वकारणैः शुष्कैस्तीक्ष्णादिभिः । शुष्कैरिति बहुलत्वेन
तीक्ष्णस्त्ववणकटूष्णवर्षादयो गृह्यन्ते विदहति
दूषयति । अथ रक्तपित्तस्य सामान्यं लक्षणमाह “ततः
प्रवर्तते रक्तसङ्घातो हिमादि वा” । अथ रक्त-
मित्युपलक्षणम् । तेन संखटं पित्तम् । अतएव रक्तस्य
पित्तस्य रक्तपित्तमिति द्वय इति दृश्यते । रक्तस्य तत्
पित्तं चेति रक्तपित्तं रागमात्रं पित्तं रक्तमित्युच्यते
रक्तं पित्तं कर्मधारयश्च इति चरकः । उभयत्रापि न दोषः
कारणत्वयात् । कारणत्वयमाह “संयोगात् दूषणात्
तनु सामान्यात् गन्धवर्णयोः । रक्तस्य विसमाख्यातं रक्त-
पित्तं मणोविभिः” । भागोनाह “अर्धं नासाक्षिकयास्यै-
र्मेदुशोनिशुदेहः । क्षुपितं रोमजूषैश्च घनसौ कत-
प्रवर्तते” । क्षुपितं पित्तम् । पूर्ववृत्तमाह “वदन् शीत-
काभित्” कष्टपूसायनं वदिः । कोहगन्धश्च निवासी
भवत्यक्षिन् भविष्यति” । विशिष्टरूपमाह “साम्द्रं सपाण्डु
रक्तं हिमिष्ठं च कम्पान्धितम्” । वातिकमाह “श्या-

वारुणं सफेनश्च तनु रक्तश्च वातिकम्” । पौतिकमाह
“रक्तपित्तं कषायामं कण्ठं गोमूत्रघञ्जिभम् । मेघ-
काङ्गारधूमाभमङ्गनाभश्च पौतिकम्” । मेघकम् चिकणं
कण्ठवर्णम् । अङ्गनं कोतोङ्गनं तदाभम् । संसर्गविशेषेण
मार्गमेदमाह “संखटं विह्वलसर्गाद्वित्तिकं वात्रि-
पातिकम् । अर्धं न कफसंखटमधोगं मासतातुगम् ।
हिमागं कफवातास्यासुभास्यं तत् प्रवर्तते” । उपद्रवानाह
“दोर्वर्णं श्वासकासज्वरदमघुमदाः पाण्डुतादाहमूर्च्छा
भुक्ते घोरोविदाहस्तृट्तिरपि सदा हृद्यतस्या च
पीडा । तस्या कोष्ठस्य भेदः शिरसि च तपनं पूयनिषी-
वनञ्च द्वेभ्यो भक्तोऽविपाको विकृतिरपि भवेद्रक्तपित्तोप-
सर्गाः” । विकृतिः सांघप्रक्षालनाभतादि । साध्या-
दिष्वमाह “एकदोषातुगं साध्यं हिदोषात् वाय्वस्यते ।
“वक्त्रिदोषमसाध्यं श्याम्नन्दान्ने रतिवेगवत् । अर्धं
साध्यमधो वाय्वस्यसाध्यं युगपद्वतम् । व्याधिभिः क्षीण-
देहस्य दृढस्याऽनन्तरत्वं यत्” । अथ साध्यामाह
“एकमात्रं दहयतो नातिवेनं नयोत्थितम् । रक्तपित्तं
सुखे कावे साध्यं श्यासिद्वद्वतम् । सुखे कावे हिम-
शिशिरयोः । अथाध्यामाह “सांघप्रक्षालनाभं कषित-
मिव च यत्कृद्भास्मीनिभं वा मेदःपूयासकल्पं
वक्तुं यदि वा पक्वजम्बूकाभम् । यत् कण्ठं यश्च
नीलं भ्रममपि कुक्षपं यत् चोक्ता विचारास्तद्वर्णं
रक्तपित्तं सुरपतिपहृषा यश्च तस्य विभाति” । उक्तं
विकारा दोर्वर्णादयः । सुरपतिपहृषा तस्यं नानावर्णम् ।
“येन चोपहृतो रक्तं रक्तपित्तेन मानवः । पश्येदुष्टं
विवक्षापि तदसाध्यमसंशयम्” । येन रक्तपित्तोपहृतः
मनुष्यः दृश्यं घटप्रटादिकं रक्तं पश्यति च नश्यति
विवक्षापि सदृश्यमपीत्यर्थः । अथारिष्टमाह “कोहितं
कृद्देहस्य बहुशो कोहितेक्षणः । कोहितोद्गारदर्शी
च विच्यते रक्तपौतिकः” । कोहितोद्गारदर्शी व्याधि-
महिम्नोद्गारमपि कोहितं पश्यतीत्यर्थः” ।

रक्तपुष्प न० कर्म० । १रक्ते कुक्षये रक्तं पुष्पमस्य । २करवीरे
जटा० ३रोहितकद्वये ४रक्तकाञ्चनद्वये ५दाडिमद्वये ६रक्त-
वल्कले रक्तमा० ७वज्रकद्वये ८पुष्पागद्वये च राजनि०
९थाङ्गलीद्वये स्त्री जटा० टाप् । रक्तपुष्पक पलाशद्वये
रोहितकद्वये च जटा० पर्यटं मालम्बिद्वये च राजनि०
रक्तपुष्पिका स्त्री रक्तानि पुष्पाणि यस्याः कप् अत
इत्थम् । १वज्राकुक्षतायाम् शब्द० २रक्तपुष्प-